

[Riishøj]

en gennemgribende kritik af USAs rolle i det sydlige Afrika og det såkaldte konstruktive engagement.

For nogle uger siden havde vi en debat her i folketinget, hvori den danske udenrigsminister utvetydigt støttede USAs politik i det sydlige Afrika og overhovedet ikke ville rejse nogen form for indvendinger imod den.

Desmond Tutu bruges og misbruges i allerhøjeste grad. Da Tutu var her, gik han meget kraftigt ind for at stoppe kulkøbene. Regeringen har stemt imod. Apartheidbevillingens forhøjelse har regeringen stemt imod. Stop eller i hvert fald indgreb over for olietransporterne har regeringen modsat sig konsekvent. Man bruger til gengæld enhver lille nuance i Tutus udtalelser til at legitimere en fuldstændig opbakning bag noget, som Desmond Tutu ganske klart ikke vil bruges til, nemlig totalt at legitimere især Englands og USAs aktuelle politik i det sydlige Afrika.

Tutus rejse til USA og til de vesteuropæiske lande var netop møntet på at ændre denne politik, at give den et ærligt indhold.

Jeg synes, det er synd, at den mand skal misbruges til at udhule vores bestræbelser for at alliere os med dem, der kæmper for frihed i Sydafrika.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det var udtrykket misbrug af Desmond Tutu, der fik mig til at gå på talerstolen.

Det er rigtigt, at Desmond Tutu misbruges, og han misbruger selv på det groveste. Desmond Tutu har i hele den vestlige verden udnævnt sig selv til at være leder af alle sorte i Sydafrika. Med hvilken ret? Hvem repræsenterer han egentlig? Hvem har valgt ham? Hvad han er, er noget, han er udnævnt til, vel oven i købet af regeringen. Der er andre sorte ledere i Sydafrika, der har en ganske anden opfattelse af det, vi behandler her i dag, end Desmond Tutu har. De repræsenterer antagelig større folkegrupper af sorte, end han gør. Derfor er det misbrug af Desmond Tutus position, at man gang på gang henviser til, at han næsten skulle være en slags præsident for Sydafrika.

En ting er sikker: skulle der engang komme en marxistisk revolution, så er den første, der bliver ryddet af vejen, Desmond Tutu. Sådan går det nemlig alle steder, hvor sådan

noget foregår. Derfor skal man ikke lægge spor vægt på, hvad han siger, men lytte mere til, hvad der siges af de folk, der sidder med ansvaret rundt omkring i Sydafrika.

Og så én ting til: inden hr. Kelm-Hansen og andre regner alt for meget på de 300, skal man lige trække nogle fra. Man skal trække dem fra, som er dræbt af sorte. De sorte, der er dræbt af andre sorte, bl.a. en borgmester, der blev indebrændt med sin familie, skal man lige trække fra. Hvis endelig man vil have tal frem, hvorfor taler man så hele tiden om Sydafrika? Hvorfor taler man ikke om det Indien, som man beundrer så højt? Prøv at sammenligne med tabstallene i Indien under racefølgelser, religionsfølgelser osv., så blegner tallene fra Sydafrika i forhold til Indien. Alt det skal man lige tage i betragtning, inden man kommer alt for langt væk i sin rus eller forvildelse, eller hvad det er, man er i gang med i denne her forbindelse.

All right, det glædelige ved det er, at det har ikke en snus betydning. Man kan vedtage her, lige hvad man vil. Det afgørende er, at flere og flere i den vestlige verden forstår, at der er pokker til forskel på den regering, Sydafrika har i dag, og så den regering, som sad der for 10 år siden, og som man glemte at protestere imod. Det er sandheden, og den trænger mere og mere frem flere og flere steder.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Der er ikke grund til at gentage adskillige diskussioner i folketinget med hr. Erhard Jakobsen, men der er den fordel ved hr. Erhard Jakobsen, at han udtaler tingene lige ud og lægger en afstand til Tutu, mens regeringen misbruger Tutu til at udhule den danske sanktionspolitik. Det er jo en fantastisk situation på sin vis, at man inden for samme regering kan have to så vidt forskellige meninger.

Men hr. Erhard Jakobsens synspunkter er ærlige, de er klare: en støtte for Sydafrika, en støtte for det system, som et enigt FN har stemplet som en forbrydelse mod menneskeheden og en trussel mod verdensfreden. Det drejer sig jo ikke alene om apartheid i sig selv, men også om den ulovlige besættelse af Namibia og terroraktioner mod nabostater.